

FORRÁS

II. évfolyam 2. szám

2016. február

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Urunk bemutatása

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Az egyházi naptár szerint február 2-án, karácsony után negyven nappal *Urunk bemutatását* ünnepeljük. Arra az eseményre emlékezünk, amikor a gyermek Jézust, születése után negyven nappal, szülei elviszik a jeruzsálemi templomba,

hogy ott a mózesi törvény szerint bemutassák az Úrnak. A templomban találkoznak az agg Simeonnal, aki karjába veszi a gyermeket, és csodálatos dolgokat mond róla, többek között azt, hogy ő a *nemzetek világossága*.

Számunkra Jézus a világ világossága, aki eljött a földre, hogy megvilágítson minden embert, hogy felismerjük istengyermeki méltóságunkat, és meglássuk előttünk azt az utat, amely Isten országába vezet. Ezen a napon gyertyát szentel az egyház, amely elsősorban ezt a misztériumot fejezi ki: a megszentelt gyertya Krisztust jelképezi, aki a világ világossága. A gyertyát hazavisszük, otthonainkban őrizzük, és fontos eseményekkor meggyújtjuk, hogy Krisztus világossága jelen legyen köztünk.

A gyertyaszentelés szertartásából ered az ünnep népies elnevezése, *Gyertyaszentelő Boldogasszony*, amely a magyar nép sajátos, nagyon szép elnevezése. Ez az elnevezés Krisztus jelképe, a megszentelt gyertya mellett kifejezi Mária fontos szerepét a megváltás művében, valamint nemzetünk szeretetét Jézus édesanyja és a mi égi édesanyánk iránt.

Szent II. János Pál pápa rendelkezéséből február 2-án egyúttal az Istennek szentelt élet, a szerzetesi élet napja is. Az Istennek szentelt személyek élete ugyanis jel a világban, s a megszentelt gyertyához hasonlóan, ők is Krisztus fényét jelképezik, jelenítik meg, közvetítik az emberek számára. Idén ezen a napon ér véget a Megszentelt Élet Éve, amely 2014. november 30-án vette kezdetét.

Barta Szabolcs CM

Lelkigyakorlatunk

„*Rejtőzz el: térj vissza gyökereidhez!*” (1Kir 1-6) – Ferenc pápa 2015-ben a lelkigyakorlatának kezdetén ezt a szentírási igét elmélkedte át. Ennek az elrejtőzésnek és a lelki gyökerekhez való visszatérésnek a lehetőségét akarjuk megteremteni az idei lelkigyakorlatunkban. Plébániánknak kedves lelki ajándék, hogy otthont adhat a székeskáptalan ősi fogadalmi szentségimádásának és triduumának, a hamvazószerda előtti utolsó farsangi napokban, idén 2016. február 7-9. között, ami az egyházközség és a város lelkigyakorlata.

Mindhárom nap a program a következőképpen alakul: 16 órától Szentségimádás – melyet a városunkban élő szerzetesnővérek és lelkiségi mozgalmak fognak imádságaikkal és énekeikkel gazdagítani –, majd 17 órától szentmise, amelyben Ft. Olasz Lajos Attila berettyóújfalui káplán fog elmélkedéseivel szolgálni.

„*Imádkozzatok, hogy ebben a »pusztában«, a lelkigyakorlaton meg tudjuk hallani Jézus hangját, ki tudjuk javítani hibáinkat, hiszen mindnyájunknak vannak hibái, és ellen tudjunk állni a nap mint nap ránk leselkedő kísértéseknek. Kérlek tebát benneteket, kísérjeteek minket imáitokkal.*” – Ezek Ferenc pápa szavai, amelyekben imát kér, és rámutat a célra: Jézus hangját meghallani, hibáinkat javítani és lelki erőt gyűjteni a hétköznapi küzdelmeihez. Mindenkit nagy szeretettel várunk február 7-én vasárnap, 8-án hétfőn és 9-én kedden, délutánonként a Szent László-templomba, erre az erőgyűjtésre.

Pék Sándor plébános

Nagyböjt

A kereszténység legnagyobb ünnepére felkészítő negyvennapos böjt hamvazó-szerdával veszi kezdetét, amely minden keresztény számára a bűnbánati időszak, lehetőséget ad arra, hogy méltóképpen felkészülhessünk a húsvét megünneplésére.

E kezdeti nap – a hamvazószerda – abból az ősi hagyományból ered, hogy a hívők a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Az előző évben megszentelt és elégetett barka hamujából a pap ezen a napon keresztet rajzol a hívek homlokára, annak emlékére, hogy jelképezze a testi élet mulandóságát. A megtisztulás és elmúlás fontos visszatekintőjének lépcsőfoka e jeles esemény.

Már a VII. századtól az egyházi gyakorlat azt mutatja, hogy szerdai nappal kezdődik a nagyböjt, ezáltal a negyven nap Krisztus Urunk pusztában való böjtjére épül, mely ugyan elsőként a testi fegyelemre szorítkozik, ám túlmutat ezen és a lélek fegyelmét, a kísértések leküzdését célozza meg.

A böjtnek két specifikus jellegzetességét lehet kiemelni, melyet a II. Vatikáni Zsinat nagyon szemléletesen határoz meg:

- elsősorban ez a keresztségre való előkészítésnek és arról való megemlékezésnek,
- másrészt pedig ez a töredelemnek ideje, mely a több imádságban, az Isten igéjén való elmélyült meditáción alapszik.

A szent időszakban nemcsak megemlékezünk Krisztus húsvéti misztériumáról, hanem a liturgiában megjelenítjük azt, hogy kimondhassuk szorosabb

igényünket a krisztusi kegyelemre, és hogy azt mélyebben megélhessük hétköznapijainkban. Miként Krisztus harcba szállt a sáttannal: böjtölése, tanítása és gyógyító csodái által, úgy kell nekünk is tennünk, hogy a várakozó időszak végén valami keveset megérthessünk a szent misztériumból.

Az egyház hamvazószerdára és nagypéntekre rendel szigorú böjtöt: a 18 és 60 év közötti híveknek csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jóllakniuk. Ezen a két napon és nagyböjt többi péntekén 14 évesnél idősebb tagjait arra kéri az egyház, hogy a böjti fegyelem részeként ne fogyasszanak húst.

A nagyböjti lelkület elsődleges jellemzői: a külső élet visszaszorítása, magunkba szállás; bűnbánat, életünk jobbítására való szándék; az Egyház liturgiájával egyesülve a nagyböjti fegyelem fölajánlása.

A nagyböjtnak három fő sajátos gyakorlata van:

- Elsősorban az ételböjt, mert ez a legnehezebb korunk elkényelmesedő emberének, felszögez minket Krisztus keresztyére. Bár külső tett a böjt, de lényege egy belső valóság: az önakarattól való elfordulás, Istenhez való odafordulás.

- Alamizsna, mint az irgalmasság cselekedete, mely Szentévünk folyamán kétszeresen hangsúlyos. Ez kettőt jelent: adni, Szent Ágoston tanítása szerint a böjt akkor értékes Isten előtt, ha az így megtakarított pénzből a nálunk szegényebbeknek segítünk. Péter első levele alapján: „a szeretet befödi a bűnök sokaságát”. A másik: megbocsátani. Őszinte szívből, semmi viszonzást és hálát nem várva. Ez is bűnbánati cselekmény, mert Krisztus ennek függvényévé tette az ő bocsátatát.

- Meditáció, Isten akarátában való elmélyülés. Az imádságban, elmélkedésben, lelki olvasmányban a lélek közvetlenül Istenhez emelkedik: a teremtményektől a Teremtőhöz, a hasznostól az igazsághoz, az anyagiaktól a szellemiekhez, a hétköznapiok túl sok külső eseményétől a belsőhöz fordul, kilép önmagától, hogy megtalálja igazi önmagát.

Összefoglalva, néhány szóban azt is mondhatnánk, hogy nagyböjt a több liturgikus ima, közösségi ima, magánima, templomlátogatás, vallási tanulás és olvasás megszentelt időszaka.

Bakos Gábor
segédlelkész

Betegek világnapja

„*Beteg valaki köztetek? Hívassa el az egyház papjait, és azok imádkozzanak fölötte, s kenjék meg olajjal az Úr nevében.*” (Jak 5,14)

II. János Pál kezdeményezésére 1993-tól február 11. a *Betegek Világnapja*.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Soubiours Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. E helyen 1864-ben templomot építettek, amelynek IX. Pius pápa bazilika címet és előjogokat adományozott. Lourdes-ban a zarándokok száma évente több mint félmillió, és a természetes módon meg nem magyarázható gyógyulások száma is több ezerre tehető. A világnap célja, hogy Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.

A betegek kenete a Katolikus Egyház *bét szentségének egyike*, mely kifejezetten a betegeknek szól. Ez a szentség nem egyenlő az „utolsó kenettel”, mivel nemcsak haldoklóknak szolgáltatható ki, hanem bármely hívőnek, aki komoly betegségben szenved. A betegek kenetét egy személy élete során többször is felveheti, ha gyógyulása után újra megbetegszik, betegsége továbbra is fennáll, vagy állapota súlyosbodik.

Ez a szentség az ember életét, testi-lelki javát szolgálja, a Szentlélek kegyelmét közvetítve a betegnek. Ez a kegyelem: a beteg ember szenvedéseit egyesíti Krisztus szenvedéseivel; megerősíti a beteget, hogy bátran és békésen viselje el a betegség vagy öregkor szenvedéseit; az egészséget is helyreállíthatja, ha az elősegíti a beteg ember üdvösségét; megadja azon bűnök bocsánatát, amelyeket a bűnös igazán megbán, csak nem volt lehetősége meggyónni; és felkészíti a beteg embert az örök életre.

A szentség *kiszolgáltatója* a pap, aki kezét a beteg fölé helyezi, majd a betegek olajával megkeni homlokát és két kezét, miközben az egyház által előírt imádságot mondja. A betegek kenete egyénileg és közösségleg, nagyszámú résztvevő esetén is kiszolgáltatható.

Ki veheti fel a betegek kenetét? Mindazok a hívek, akik betegségük vagy idős koruk miatt súlyosan gyengélkednek. Mindazok, akik a megszentelő kegyelem állapotában vannak, vagyis előzőleg gyóntak és áldozáshoz járulhatnak. A szentség megismételhető, ha a beteg a szentség felvétele után meggyógyult és később újra beteg lett, de megismételhető ugyanabban a betegségben is, ha a beteg állapota rosszabbra fordul. Sebészeti beavatkozás, vagy terápia előtt a szentkenet feladható, valahányszor súlyos betegség miatt operálják, vagy kezelik a beteget. Idősek is felvehetik a betegek kenetét, ha erejük fogytán van, még ha nincs is különösebb veszélyes betegségük.

A Rózsafüzér Társulat imaszándékai

a 2016. évre

Január – A világ békéért

Február – Idősekért, betegekért, szenvedőkért

Március – Engesztelés az Isten és a Szűz Anya káromlásaiért

Április – A keresztény családok egységéért

Május – A nehéz szociális helyzetben lévőkért

Június – A szentségekhez járuló gyermekekért

Július – Pápáért, püspökért és papjainkért

Augusztus – Papi- és szerzetesi hivatásokért

Szeptember – A nagyváradi ifjúság lelki megújulásáért

Október – Rózsafüzér Királynő szándékára és oltalmáért

November – Elhunytjainkért és a jó halál kegyelméért

December – Az abortusz áldozataiért és a megfogant életért

Legyünk tanúságtevők – aláírásunkkal!

A bibliai alapokat, valamint egyházunk folytonos hagyományát tekintve mindannyiunk számára ismeretes, hogy Urunk Jézus Krisztus egy férfi és egy nő szeretetkapcsolatát emelte szentségi rangra. Isten már a teremtéskor az embert férfinak és nőnek teremtette (Gen 1,27), akik a *házasság kötelékében* egy életen keresztül elkötelezik magukat egymás mellett. „*A férfi elhagyja atyját és anyját, és feleségéhez csatlakozik és ketten eggyé lesznek*” (Mt 19,4-5). Egyházunk törvénye is ezt a férfi és nő közötti köteleket rögzíti: „*A házassági szövetséget, amelyben a férfi és a nő az egész élet olyan közösségét hozza létre egymással, amely természeténél fogva a házaspár javára, gyermekek nemzésére és nevelésére irányul, Krisztus Urunk a megkereszteltek között a szentség rangjára emelte*” (CIC 1055 - 1. §).

Mivel nemzetközi viszonylatban több értelmezési lehetőséget adnak a házaspár alanyi körére vonatkozóan, a keresztény felekezetek, beleértve egyházunkat is, felkarolják az alkotmánymódosítás kiegészítésére vonatkozó kezdeményezést, melyben egyértelműsítik a házasságot egy férfi és egy nő között. Ennek jegyében a Püspöki Konferencia rendelkezése értelmében, plébániai szinten is bekapcsolódunk az aláírásgyűjtésbe, előre kiválasztott önkéntesek segítségével.

Keresztény hitvallásunk szerint a házasság egy férfi és egy nő közötti életre szóló szeretetkapcsolat. Akik ezen hitvallásuknak a polgári törvény szintjén is érvényt óhajtanak szerezni, tisztelettel kérjük, aláírásukkal támogassák az alkotmánytervezet módosítását.

Élménybeszámoló

a vredeni látogatásról – 2016. január 12-16.

Üdvözlöm a Forrás kedves olvasóit! A nevem *Biró Kata*, a Szent László-plébánia egyháztanácsának tagja, ugyanakkor a Posticum Szent Erzsébet-kápolnájának önkéntes sekrestyése vagyok.

A németországi Vreden városába utaztunk tizenketten, mint az apostolok. Reggel találkoztunk a Szent László-plébánián és „tudományos” eszközök segítségével (mérleg, mérőszalag) csomagoltuk bőröndjeinkbe a legszükségesebb cuccainkat. Debrecenben szálltunk repülőre, ami számomra beavatásként hatott, mert még soha nem utaztam repülőn. Amikor nekilendült a gép és nagy hangerővel felemelkedett, azt az érzést érdemes megélni! Aztán billegette a szárnyait, mintha elbúcsúzna a Földtől és rövid időn belül fenn voltunk a felhők felett. Hollandiában, Eindhoven városában szállt le a gép, ahol fogadtak a vredeniek. Autóval két órát utaztunk és csodáltuk a szép holland tájat. Alig észleltük, hogy átmentünk a holland-német határon, de azért azt

tudni kell, hogy a határ német oldalán, Zwillbrock település közelében, a vallásháborúk ideje alatt megépült egy impozáns templom, amely a ferences szerzetesek gondozása alatt állt. Oda jártak szentmisére a katolikus hívek a határ mindkét oldaláról. Ezt a templomot egy későbbi időpontban meglátogattuk. Az ottani plébános részletesen és hangulatosan mutatta be nekünk a gyönyörűen felújított barokk műemlék templomot.

Vredenben a Meyerink Szállóban voltunk elszállásolva, hárman egy szobában. Én Higili Marikával és Lőrincz Mimivel voltam. Összebarátkoztunk, sokat beszélgettünk és persze sokat nevettünk. Nem sokat időztünk, mert mindvégig igen sűrű volt a program. Röviddel ezután átsétáltunk a Szent György-plébániára, ahol sokan vártak bennünket. Az „alo” üdvözlés ismeretlen volt számomra, de a végére igazán élveztem. Az utcán is mindenki köszön mindenkinek.

A mi vezetőnk, Pék Sándor atya volt, aki végig fordított oda és vissza, s már a végére nagyon elfáradt. Sokan voltunk, akik nem beszéltük a nyelvet, de Sándor atya megnyugtatóan, hogy elég ha németül mosolygunk.

A parókia közvetlen szomszédságában két gyönyörű műemlék templom helyezkedik el. A Szent György-templom méretben óriási, öt haranggal van

ellátva és minden harangnak neve van. Fel is kapaszkodtunk a toronyba, a harangok közvetlen közelébe és a helyi plébános megszólaltatta a legnagyobbat. Ez engem egészen váratlanul ért és akkor, abban a percben megfeledkeztem, hogy jobb fülemre nagyothalló vagyok. A templom felépítése a 800-as évek végére datálható, és a sok viszontagság következtében sokszor újra kellett építeni. Az altemplomban a feltárások által látható leletek, fényhatások segítségével szemléltetik az évszázadok során többször is felépített templomot. Ugyanakkor egy filmen szimulálták magát a templomot a megfelelő korban.

A másik templom a Szent Felicitás-kolostortemplom, ahol nagyon magas rangú hölgyek kerestek menedéket. Ez egy hívek számára zárt világ volt, ezért kellett felépíteni a Szent György-templomot.

Többször voltunk szentmisén, egyszer az egyikben, másszor a másikban. Minden alkalommal kiemelt vendégként köszöntöttek és jó érzés volt látni, hogy reggel is és este is a templom tele volt emberekkel.

A római katolikus egyház gondozásában működik iskola, óvoda, öregotthon, menhely, kórház, ahova ellátogattunk és minden helyen külön-külön sok érdekes dolgot lehetett tapasztalni. A hosszabb együttlét hozzásegített közösségünk megerősödéséhez.

Indulásunk reggelén, a szentmisén az ottani ifjúsági zenekarhoz betársult a mi csapatunkból két partiumos zenepedagógia szakos egyetemista, Attila és Erik, kölcsönkapott szaxofonnal és tangóharmonikával, és együtt elénekeltünk egy ősi ír áldást, amely magyarul így hangzik:

*Az Úr vezessen végig az úton, szerteszét, ha sodor is a sors
Mert, ha őbenne bízva bízunk, nagy örömben majd találkozunk
És míg újra látjuk egymást, szent kezében őrizzen meg Ő!*

*Letér az útról a gyarló ember, ám lelkében Jézus hangja súg,
Kövesd e hangot, azt mondja neked: „Én vagyok az élet és az út.”
Meglásd újra látjuk egymást, szent kezében őrizzen meg Ő!*

20-(+M+B)-16

Házszentelés

- összefoglaló -

A 2016-os esztendő is – mint minden év – a házszentelésekkel kezdődött. Az elmúlt évekhez viszonyítva örömmel tapasztaltuk a hívek nyitottságát és közeledését. Három csoportban végeztük a házszentelést, a plébános Pék Sándor, a káplán Bakos Gábor, valamint Barta Szabolcs CM atya is járt, négy ministráns fiú és a kántornő kísért bennünket.

A tavalyi évhez viszonyítva – amikor is 673 családot látogattunk meg –, az idei évben mintegy 788 családot, azaz 115 családdal többet, naponta körülbelül 100-150-et. Ezek a családok javarészt hozzánk járnak szentmisére, ide fizetnek egyházadót. Igyekszünk minden évben frissíteni nyilvántartásunkat. Számba vesszük azokat a családokat, ahol jobban rászorulnak a segítségre mind anyagilag, mind odafigyelés formájában. Ezeket a családokat a plébániánkon működő Szeretetszolgálat figyelmébe ajánljuk, akik tehetségükhöz mértén megpróbálnak segíteni, ahogy tudnak.

Látogatásunk alkalmával minden családban hagyunk egy-egy beszámolót a plébániánkról, valamint a püspökség részéről az *Egyházamban-Egyházamért* című kiadványt, hogy híveink ezzel is nagyobb betekintést nyerhessenek a plébániáinkon folyó tevékenységekbe.

Tapasztalataink többfélék voltak. Jó volt újra találkozni híveinkkel, akik nagyon kedvesen fogadtak bennünket, sőt voltak akikhez idén először mentünk, de sajnos voltak olyanok is, ahol ugyan kedvesen fogadtak, de egyáltalán nem voltak felkészülve a házszentelésre. Kevés hely volt, ahová nem tudtunk bejutni, mert vagy nem voltak otthon, vagy pedig be sem engedtek, mert nem kérték a házszentelést.

Ezúttal is köszönjük szépen híveinknek a nyitottságát, hogy befogadtak bennünket, a szeretetet, amivel elhalmoztak bennünket, valamint a figyelmességüket és a jólelkűségüket.

Kribus Mónika

*

A házszenteléseken résztvevő ministránsok így emlékeznek a látogatásokra:

„Ebben az évben az az öröm ért, hogy életemben először elkísérhettem a tisztelendő urakat házat szentelni. Az elején nem akartam menni, mert azt gondoltam, hogy unalmas lesz, de végül nagyon nagy élmény volt. Sok helyen jártunk, mindenütt

szeretettel vártak bennünket, volt ahol ebéddel, máshol sok süttivel. Rengeteg emberrel ismerkedtem meg. Az első nap volt a legnehezebb, mert negyvennyolc helyre kellett elmenjünk, ami szinte estig elbúzódtam, de a nap végén nagyon örültem, hogy milyen jó is volt, és vártam a másnapi alkalmat. Különösen örültem annak, hogy ismerőshöz is eljutottam. A nagymamám is rajta volt a listánkon és igen meglepett a látogatásunkon. Jólesett, látni, hogy örül nekünk. Házszenelés közben jobban megismerkedhettem a tisztelendő urakkal és jól el tudtunk beszélgetni.

Remélem, hogy a jövő évben is magukkal visznek, mert számomra ez fontos lenne.”

Fekete László, 14 éves diák,
Nagyvárad

„A házszenelésen nagyon jól éreztem magam. Örültem, hogy Pék Sándor plébánossal és Szabolcs atyával jobban megismerkedtünk. Tetszett, hogy minden család terítet asztallal, gyertyával és sok szeretettel várt minket.”

Chira Dávid

„A házszenelés szerintem nagyon jó volt, mert jobban megismertem Pék Sándor plébánost és Szabolcs atyát. Minden család szeretettel várt minket, még úgy is, hogy nem ismertek. Nagyon jól éreztem magam és sajnálom, hogy nem mentem első naptól.”

Ignătescu Dávid

„Az én számomra a házszenelés nehezebbik része a sok gyaloglás volt. Meglepődtem, amikor egy olyan házba mentünk be, ahol nagy szeretettel fogadtak. Egyes házakban viszont azt éreztem, hogy azt gondolták: »Mikor mennek már el?« Volt ahol étellel, édességgel és üdítővel vártak. Viszont olyan is volt, ahol csak beszélgettünk. Minden nap a plébánia tartományából egy részt jártunk be. Amikor lehullott a hó, onnan kezdődött a nehéz rész. Beázott a cipőm és fájtam.”

Kovács László

- 2015 decemberében az egyház tagjává lett a **keresztség** szentsége által Juhász Veronika – Juhász György és Köteles Zsófia gyermeke, valamint januárban Gal Mihail-Andrei – Gal Marin-Dorin és Rolnyik Maria-Magdalena gyermeke.
- Imádkozunk decemberben és januárban **elhunyt** testvéreinkért: † Kogyila Julianna, † Sebestyén Zoltán, † Mikás Klára, † Szabó György, † Rontó Livia, † Pelle Aranka, † Sir István, valamint † Hoffmann Richárd Roland, † Skripek Veronika, † Kurucz István, † Megyeri Sára, † Ochbarczki Károly, † Olysói Kornélia Mária-Valéria, † Bláz József, † Bláz Edit.

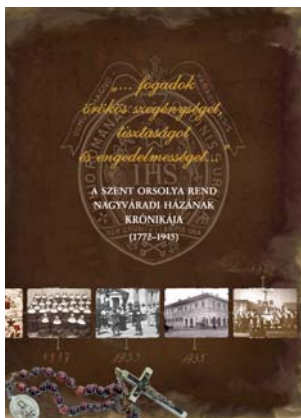
Könyvajánló

„...fogadok örökös szegénységet, tisztaságot és engedelmességet...”

A SZENT ORSOLYA REND NAGYVÁRADI HÁZÁNAK KRÓNIKÁJA (1772–1945)

Szerkesztette és a bevezető tanulmányt írta: Balla Tünde és Lakatos Attila

A kötetet a Megszentelt Élet XX. Világnapja alkalmából, 2016. február 6-án, a Nagyvárad Római Katolikus Püspökségen mutatták be.

A Nagyvárad Állami Levéltárban évtizedekig lap-pangó, mára teljesen elfeledett Historia Domus szöveghű átiratát tartja kezében az olvasó. Az 1873. augusztus 21-én megkezdett krónika visszamenőleg rekonstruálja a zárda alapítását és az azt követő száz év történetét.

A bevezető tanulmányban olvashatunk a Szent Orsolya-rend nagyvárad házának történetéről és szerepéről az újkori magyar nőoktatásban, a zárda építéstörténetéről és ingatlanairól, valamint a könyv alapját képező kéziratról.

A könyv tartalmazza továbbá a zárda házfőnökeinek, tagjainak és lelkészeinek névsorát.

A könyv kapható a **KOLBE KÖNYV- ÉS KEGYTÁRGYÜZLET**-ben
410161 Nagyvárad, Kanonok sor 13. Tel./Fax: 0359/806-200. Nyitva tartás: hétfő–péntek 9–17 óráig,
valamint megrendelhető a www.egyhaziakonyvklub.hu honlapon.

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriai utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.

Készült a nagyvárad Litera Print nyomdában.